

MIKÉNT SZOLGÁLJUNK ... (RV. 4. 5.)
(Fordította Fórizs László)

1.
Miként szolgáljunk Vaisváarának,
Közösen a kegyes, nagyfényű Tűznek,
Hogy teljes, hatalmas erőadással
Támaszt nyújthasson, mint támfal a gátnak?

2.
Ne szidalmaztassék a halhatatlan,
Önerejű Isten, a mélytudású,
Bölcs, erős, gyors Agni, ki e kegyelmet
Megadta nékem, tudatlan paránynak!

3.
Kéterejű, hegyescsúcsú, ezermagú,
Hatalmas Bika az isteni dalra,
Rálevén a Tehén titkos nyomára,
Agni feltárta a Tudást előttem.

4.
A hegyesagyarú, nagylelkű Agni
Izzó lánggal falja fel azt, ki megszegi
Varuna s az ébren vigyázó Mitra
Szeretetteljes és szilárd Törvényeit!

5.
Mint fivértelen, megesett leányok,
Vagy férjük csaló asszonyok, a rosszak,
A hazugságban, Törvény nélkül élők
Szülték e nyomnak rejtélyes világát!

6.
Mekkora az én hűségem, oh Agni,
Hogy nehéz teherként az áldozattal
E hatalmas, mély, kitárult jelentést,
Hétrétű hátad, bátran rámhelyezted?

7.

Bár elérné Azt, az ugyanazon-egyed,
Ihletével a tisztító imádság!
„Az étel bőrén át a Föld csúcsára
Nőtt Prisni kincse, az életadó Kör.”

8.

Mit mondhatnék én erre az ígére?
A mély rejtélyről titkosan beszélnek;
Vízként feltárták a Hajnalok titkát:
A kedves csúcs a Madár nyomát őrzi.

9.

Ím a hatalmasok fenséges Arca,
Melyhez először a vöröslő Tehén ért!
A Ragyogót megleltem a Rend nyomában,
Sebesen tovaszállt titoktól övezve.

10.

Szülei mellett ragyogott a szája,
Prisni elrejtendő kincsére gondolt,
Az anya legtávolibb rejtekében
A Tehénig nyúlt a Bika lángnyelve.

11.

Alázattal telve szóltam a Rendről
Tebenned bízva Mindennek Tudója,
Tiéd e széles Földön és az Égben
Minden gazdagság, minden uralkodsz.

12.

Mi a miénk ebből, mondd, miféle kincs ez,
Mindennek Tudója, hiszen Te érted!
Megyünk, de közben utunk vége rejtve,
A hamis nyomhoz kötöttük magunkat!

13.

Mi a határ, a cél s e harcnak ára?
Futunk felé, mint versenyzők a díjért.
A Nap színével halhatatlan úrnők,
Hajnalok fölénk ó mikor feszülnek?

14.

Erőtlen, gyenge, bizonytalan szókkal
Mit mondanak az öröm nélkül élők?
Csonka beszéddel, Agni, itt ki szólhat?
Nem-létre jusson a felvértezetlen!

15.

E szépségre gyúlt isteni Bikának
Ragyog a házban Arca tündökölve,
Fénybe öltözött fenséges alakja
Kincsekkel teli otthonként sugárzik.